

Αφιέρωμα: «Οι Νεότουρκοι - Ο πρώτος διωγμός 1914-1919»

/ [Ενορίες](#)

Πραγματοποιήθηκε χθες, με την 6η διαδικτυακή συνάντηση, η σειρά παρουσιάσεων, με γενικό τίτλο “Η ιστορία της Μικράς Ασίας”, στο πλαίσιο των Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων του προγράμματος ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...». Η συνάντηση είχε θέμα «Οι Νεότουρκοι - Ο πρώτος διωγμός 1914-1919».

Τη σειρά, που διοργανώνεται κάθε Δευτέρα, επιμελείται η Αρχοντία Παπαδοπούλου, Ιστορικός, Φιλόλογος, Πρόεδρος της Ενώσεως Μαγνησίας Μικράς Ασίας.

Το Σεμινάριο είναι ανοιχτό σε όλους και η παρακολούθηση του γίνεται μόνο διαδικτυακά, μέσα από το κανάλι του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο 19^{ος} αιώνας, είναι τα ταραγμένα χρόνια. Υπάρχει πλέον ένας καινούργιος ανταγωνισμός, όπου νέα κράτη μπαίνουν σφήνα στα παλαιότερα και παραδοσιακά, σε αποικιακή εξάπλωση, κράτη.

Τα καινούργια κράτη θέλουν να εξαπλωθούν οικονομικά, στη Αφρική, τις Ινδίες, την εγγύς και άπω Ανατολή, όπου είχαν όμως προηγηθεί τα παραδοσιακά σε αποικίες, κράτη, όπως η Αγγλία και η Γαλλία, και γι' αυτό ήταν δύσκολο να εξαπλωθούν. Η πύλη εισόδου τους, ήταν η Οθωμανική Αυτοκρατορία .

Η Αγγλία, που είχε μεσολαβήσει για να γίνουν οι μεταρρυθμίσεις από τον σουλτάνο που είχαν προηγηθεί, αποτελούσε απειλή για τα κράτη αυτά, και έπρεπε να την προλάβουν, όπως και άλλες χώρες.

Εδώ εμφανίζεται το κίνημα των Νεοτούρκων. Στην Κωνσταντινούπολη το 1887 ιδρύεται η οργάνωση Ένωση και Πρόοδος, από αξιωματούχους, διανοούμενους, πολιτικούς. Γνώριζαν ότι η αυτοκρατορία θα μείνει εκτός των σχέσεων με την δυτική Ευρώπη και απομονωμένη, και άρα έπρεπε να στραφούν προς τη δύση. Σύνθημα τους ήταν δικαιοσύνη, ελευθερία, ισότητα.

Οι Έλληνες, οι Εβραίοι και οι Αρμένιοι, κυρίως, πήραν θάρρος και άρχιζαν να προσεταιρίζονται και να ακολουθούν το κίνημα των Νεοτούρκων, πιστεύοντας ότι θα βρουν δικαίωση με νέους ανθρώπους και νέες προοπτικές.

Οι σκοποί της οργάνωσης, ήταν η επαναφορά του συντάγματος του 1876 και ο έλεγχος της οικονομικής διοίκησης των δυτικών. Επειδή δεν μπορούσαν να δράσουν, κάτω από το βλέμμα του σουλτάνου, μετέφεραν την έδρα τους στη Βιέννη. αργότερα στο Παρίσι, όπου εξέδωσαν και εφημερίδα και στη συνέχεια στη Θεσσαλονίκη, στην οποία υπηρετούσε στον οθωμανικό στρατό ο Μουσταφά Κεμάλ, ο οποίος και προσχώρησε στο κίνημα.

Στις 12 Απριλίου 1908, εισέρχονται πλέον θριαμβευτικά στην Κωνσταντινούπολη και συγκρότησαν την πρώτη τους εθνοσυνέλευση. Στην Θεσσαλονίκη, στις 10 Ιουλίου, οι Νεότουρκοι κηρύσσουν την επανάσταση εναντίον του σουλτάνου, ο οποίος επαναφέρει το σύνταγμα του 1876, διακηρύσσει ελευθερία τύπου και προκήρυξη εκλογών με 280 έδρες, όπου 27 ήταν Έλληνες βουλευτές, 5 Βούλγαροι, 10 Αρμένιοι, 4 Σέρβοι και 2 Εβραίοι.

Οι Νεότουρκοι δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο και το νέο σύνθημα τους είναι, η Τουρκία στους Τούρκους. Εγκαθιδρύονται πλέον και αρχίζουν εκκαθαρίσεις και διωγμοί με δολοφονίες Ελλήνων και Αρμενίων, νόμοι κατά της Εκκλησίας και των σχολείων.

Στρέφονται κατά των Άγγλων και των Γάλλων, που έχουν από παλιά, οικονομικά συμφέροντα από τον σουλτάνο και πίστευαν ότι συνεργάζονταν οικονομικά με τους Έλληνες και τους Αρμενίους. Άρα οι μοναδικοί εχθροί που υπήρχαν και έπρεπε να εξοντωθούν, ήταν απροκάλυπτα πλέον οι Έλληνες και οι Αρμένιοι.

Οι Γερμανοί επεδίωκαν τη συμμαχία και συνεταιρίστηκαν με τους Νεότουρκους και εκτοπίζουν τις αγγλογαλλικές εταιρείες, ελέγχοντας την Τουρκία οικονομικά, αλλά και στρατιωτικά, αφού αναμόρφωσαν τον οθωμανικό στρατό.

Ακολουθεί η ήττα της Τουρκίας στον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο 1912-13 και οι Γερμανοί τους υπόσχονται να τους βοηθήσουν να ανακαταλάβουν τα εδάφη που έχασαν και οι Νεότουρκοι φανατίζουν τους Τούρκους κατά των Ελλήνων.

Όλα τα κακουργήματα που έκαναν κατά των Ελλήνων και των Ευρωπαίων, ήταν σχέδιο και προτάσεις των Γερμανών. Το 1914, η Τουρκία είναι πλέον προτεκτοράτο των Γερμανών.

Οι ανώτατοι Γερμανοί που βρίσκονται στον τουρκικό στρατό, θεωρούν εμπόδιο τους Έλληνες της δυτικής Μ. Ασίας, της Ανατολικής Θράκης, της Προποντίδας, γιατί είναι επικίνδυνοι οικονομικά και εθνικά, και πρέπει να εξοντωθούν. Το 1914 έχουμε τον πρώτο μεγάλο διωγμό, αναίτια, και εκτοπίζουν τους Έλληνες από τα σπίτια τους, στα βάθη, για να μην μπορούν να έχουν συναλλαγές με τους αγγλογάλλους και να τους εξοντώσουν.

Στις 25 Απριλίου 1914, αρχίζει η γενοκτονία των Αρμενίων και στα μέσα του έτους, έχουμε την εκκένωση των δυτικών παραλίων. Στα μέσα της επόμενης χρονιάς ξεκινάει η γενοκτονία των Ποντίων.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ, το 1914, μαζί με όλους τους Μητροπολίτες της μικρασιατικής περιοχής, κήρυξε εν διωγμώ την Εκκλησία, και έχουμε κυβερνητική διαταγή για εκκένωση της δυτικής Μ. Ασίας από τους Έλληνες, όπου οι διωγμένοι ανήλθαν στους 776.000. Στις 17/30 Οκτωβρίου 1918, λήγει ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος.

